

1. DREWNIK (1) *sb m*

A sg drewnik.

Sł stp brak, Cn s. v. drewnia, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. drewnia.

Miejsce, gdzie się rąbie i składa drwa, drwalnia; lignarium, respositio lingorum Cn: Nuż przy browarze drewnik/ á w tyle chmielnik GostGospPon 170.

Synonim: wierzysko.

Cf [DREWNIĄ]

KN